

ΞΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΞΑΛΟΝΙΑ

J. L.

Μιά χαρακτηριστική 'Αθηναϊκή σιλουέττα πού τήν διακρίνει ζηλευτή χάρις. 'Η φυσιογνωμία της πολύ έλλογιστική, ευχάριστη και γεμάτη ζωή και έκφραση. 'Ενα τέμπο φωνής πού ευχάρισται ιδιαιτέρως τήν άκοήν. Περιζήτητη παντού και πάντοτε, ίσως επειδή εινε ανεξάντλητη σ' αχιούμοσ και εδθνμία φαινομενικώς, γιατί κατά βάθος εινε ρομαντική όσον πέρνει άν κείνη κανείς από τ'ά ώραία γραμματα πού έστειλε εν φίλες της κατά τ'ο τελευταίο ταξείδι της, και τίς τόσοσ καλά σκιασμοίς περιγράφει της από τόν Βόσπορο, τήν Ρουμανία και Αυστρία πού ήν τ'ελευταίως, πού τή διακρίνει μ' όλα ταύτα ποιητικώτατος ρομάντισμόσ. 'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τά κυριώτερα έξοχικά κέντρα κατ' αυτές έχουν ζωηροτάτην κίνησιν, ίσως επειδή συνουσια θα σημαίνει ή ημέρα της «κλυτού». — Είς τ'ο Σπύριον τ'ο παρελθόν Σάββατον άπαρτία γνωστών τύπων. Αί περισσότεροι κυρίαί και δεσποινίδες έφοροισαν χειμωδιά μαντώ και άκατέτες γυνίκες μεταξύ τών όποιων θαυμασιωτέρα ήτο της Κας Μ. γνωστής ώραίας 'Αλεξανδρινής, από γούνα «σεσαίλλα» — Στά διάφορα γκρουπά διακρίνονεν χαριτωμένα προφίλ, όριστοτεχνικά σύνολα, άλλα τ'ο ρεκό ευμορφίας, κομψότητος, τουαλέτας άποδίδεται εις τήν Κα Παντελίδη μέ τουαλέττα έμπροστί, μαύρο, φόντο πολύχρωμα λουλούδια και ένα περιδέομαιον μαργαριταριών πολυμυαίωτων.

— Αί διάφορα λουτροπόλεις μας έξακολουθούν να φιλοξενούν 'Αθηναϊκό κόσμο, ίδίως σ'ο Λουτραίκι όπου παραμένουν άκόμη ή κομψοτάτη κ. Πετρίδη, ό κ. και ή κ. Χαριτάκη, αι Δες Ευκλείδη, ή κ. Γ. Γρυπάρη—ένα έψυυχον παστέλ—ό κ. και ή κ. Μιχαλακοπούλου κ.λ.π.

— Απογευμάτια και βράδια, έκλεκτα συγκεντρώσεις παρά τ'ο κ. και τή κ. Δ. Λοβέρδου εις τήν θαυμασίαν βυζαντινήν εκπαυλίν των, όπου εναλλάξ φιλοξενούνται αι κομψότεροι 'Αθηναίκες.

— Αί 'Αθηναίκες έπιμένουν άκόμη να έξακολουθήσουν τήν αεροθεραπεία τους και τ'α λουτραί τους, ήλιόπολι, έκδομεις κ.τ.λ. Καί στήν Πορταριά πολυς 'Αθηναϊκός κόσμος στο έκείν ξενοδοχείον χορός, μπριζες, διοργάνωσις έκδρομών.

— Η ζωηρότερα συντροφία άποτελείται από τας κ. κ. Ναούμ, Φωτιάδη, Κοσμοδοπούλου, Τριανταφυλλίδου, κλτ.

— Είς τήν εναρχή των ίπποδρομιών ελαχίστη ή επίδειξις τουαλετών και γνωστών τύπων, γιατί ή ραντζε των ομάδων δέν γίνεται πρό τ'ο 'Οκτωβρίου. Μ' όλα ταύτα ήσαν μερικώς έκτάκτως chic σιλουέττες μεταξύ τών όποιων κυριώτερα ή όνις Ζανέτ Μ. Σακορράφου, όλόδροσιν σάν φρεσκοκοιμώμενο λουλούδι, είχε τήν χάρι και τήν νοστιμιά της όστι άφιχθείσις ταξειδιώτισσας από Ευρωπαϊκά λιμμένα.

— Άλλες έλλογιστικές ευμορφίαι αι δεσ Νικολαίδη, τουαλέττες κομψώτατες.

— Ένα παριζιάνικο σύνολον της κ. Γ. Ζερβοπούλου μέ καζάκα και φουστα πλισσε κρέπ—ντέ—σιν, χρώματος φραιζ—έκραζέ, κομψότατον έπαναφώριον από kasha μπέξ, καπέλο όμοιοχρόμων.

— Τήν παρελθούσαν Παρασκευή χορευτικό απόγευμα παρά τ'ο κ. και τή κ. Γ. 'Ιωαννίδη, έσωτερικώς διάκοσμος σπητιού έκτάκτως όνιόρρυθμος συμφώνως μέ τήν τελευταίαν έπιθυμίαν της μόδας. Γιόσησπού τις διεκρίνε ευχάριστον κομφορ'ιδιαιτέρως έθαυμάσθη ένα μικρό σαλόνι μέ κινέζικα έπιπλα, άνθοδοχεία, και κομποτεχνήματα και μεταξούτά άνθισμένα στους τοίχους και σ'α παρθέτω.

— Η οικοδόσκεινα πολύ έμορφη μέ τουαλέττα βελουδένια χρώματος μπλέ περάβιν εν συνδυασμό ζωρτζε όμοιοχρόμων, σκαμνίην όλη μέ λουλούδια βελουδένια.

— Διακριφωμεν τήν κ.Δ. Πετροπούλου, τουαλέττα βελουδένια μαβρέξ, Δα Βερνικου τουαλέττα μπέξ, δαντέλλες όμοιοχρόμες, κ. Κυριακού τουαλέττα μπλέ—περάβιν, κ. Κ. Ξένου τουαλέττα κομψή μαύρη και λευκή έμπροστί, κ. Σκωνανί έκτάκτως κομψή τουαλέττα μπλέ—ροσά μέ λουλούδια βελουδένια έμπροστί.

— Τήν παρελθούσαν Δευτέραν παιδική γκάρντεν— πάρτυ παρά τή κ. και τ'ο κ. Σινωιδίν. Τ'ο θέμα από τ'ά ώραιώτερα 'όσα μικρά κοριτσάκια και τόσες πελώριες κούκλες ντυμένες μέ τουαλέττες νόν—πλύξ—ούλτρα—μωδόνες καθισμένες μαζί μέ τίς ζωντανές κούκλες ός τραπέζια γύρω από τ'ά άχνίζοντα φλυτζάνια και γλυφονίαν γλυκών.

— Βασιλίσα της πράγματι κομψής συγκεντρώσεως ήτο ή λιλιπούτεια Δις Λένα Σινωιδίνού μέ τουαλέτα λευζέρι όύ. Και πραγματικώς ζωντανές κούκλες ήσαν όι Δες Μαρία και Λένα Γ. Μαργαρίτη τουαλέττες λευκές λευζέρι. 'Η Μονταίν

Η ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

[Μετάφρασις εκ τ'ο 'Ιταλικού και ύποσημειούσις τ'ο κ.

Χαριλ. 'Αντωνίου. Ουδείς έχει δικαίωμα άναδημοσιεύσεως της και έκδόσεως έκτός τ'ου μεταφραστού.]

Τήν έποχήν έκεινη συνέβηκε κάποιο περυσιατικό, από τ'ο όποιο όι άναγνώστές μου θα μπορέσουν να ώφεληθούν, και γ' αυτό τ'ο άναφέρω.

Ένας από τούς φίλους μου, θα μπορούσα να ειπώ από τ'α παιδικά μου χρόνια, έσκέφθηκε να σπάσει τή φίλια μαζί μου, χωρίς να τού δώσω καμία άφορμή. Σάν βρέθηκα μία μέρα σπίτι του, μέ μεταχειρίσθηκε μ' άπότομο τρόπο και μ' έδιωξε. Έπειδή ποτέ δεν είχα φανερωθή μεταξύ μας παρόμοιο, έμεινα κατάκλητος από τή διαγαγή του. Δέ μόρθεα να θυμώσοι γ' αυτό, τόσο μού φαινότοσ παράδοξο τ'ο γεγονός. Διατηρώντας λοιπόν τήν ψυχραιμία μου και πίνν φίλα, γιά να ύποστώ τήν καταδίκη έκεινη τ'ου φίλου μου, τού έκαμα τήν άκόλουθη πρόταση, πού μού παρουσιάσθηκε σάν άσπλαχη σ'ο πνευμά μου: «'Αγαπήτ'ε μου, τ'ο ελπα, μόλις μάθουν έξω πός είμαστε σ'ε διζούνια, θάρθουν άνδρακοί να σ'ε κακολογήσουνε σ'ε μέ, έπειτα τ'ά ίδια πρόσωπα ή άλλα θάρθουν ίσως σ'απτι σου να κακολογήσουν έμέ μέ τή σειρά μου. Είναι λοιπόν κοινό συμφέρο μας, προτού να χωρισθούμε, να λάβωμε μέτρα γιά να μη γίνωμε τ'ο περιγέλιο παρόμοιον άνθρώπων ύπόσχομαι να σ'ο γράφω άμέσως και τ'ο όνομα τ'ου προσώπου, πού θάρθη να μού μιλήση ενάντια σου και ό,τι θα μού ειπή. Ό κ'άμης και σ'ο τ'ο ίδιο >»

Ό φίλος μου δέ μόρθεα να μήν παραδεχθή ένα τόσο συνετό μέτρο, κ' έληθηνά ύστερ' από μερικώς ήμέρες έλαβα μία λέξη άπ' αυτόν, μέ τήν όποία μού κατάγγελλε πός μία κοινή μας φίλη έπεσε στήν παγίδα. Τόν έκαμα τότες να ιδή τ'ο ψεύτικο τής κακολογίας αυτής και τ'ο έξαιρετικό ένός μέτρον, πού καθέννας θα έπρεπε να σέφτεται σ'ε παρόμοιες περιπτώσεις.

Ό κρητίσμο μυστικό τ'ο όνομα της φίλης, πού μ' έδιάρβαλε. Ό κρητίσμο επίσης μυσικό τ'ο όνομα τ'ου φίλου, πού μού φέρθηκε άπότομα σ'ο ίδιο τ'ο σπίτι. Τούς συγχωρώ και τούς δυο και θα ειπώ μονάχα, γιά ικανοποίησή μου, ότι έπειτ' από χρόνια, ό τελευταίος μού έγραψε από τήν 'Αθήνα, ζήτηνάσιν συγγνώμη γιά τήν τότε προσβολή του, λέγοντας πός άπατήθηκε από τ'ο τρίτο έκείνο πρόσωπο και προτεινόντας σ' έμέ να ξαναεώσωμε τήν παλιά μας φίλια. 'Αλλά, μ' όλο πού έξακολουθάω να μήν τού θέλω κακό, δέν άνταποκρίθηκα σ' αυτή τήν πρόταση, επειδή

amicizia rinnovata
e minestra riscaldata,
han fra loro analogia :
non han piu il sapor di pria (1)

**

Στά 1865 έκαμα δεύτερη έκδοση τ'ου άφορησμού μου τ'ο 1856. Τήν έκαμα γιάτ' είχα ανάγκη από έν' αντίτιμο και δέν τ'ο εύρισκα. Έτύτωσα 400 αντίτυπα, μέ τήν πούληση τών όποιων έπληρώθηκε ό τυπογράφος.

Στιχοιουργική. Βίος τ'ου 'Αγίου 'Ιωάννου τ'ου Χρυσοστόμου. 'Ο βαρώνος d'Everton. 'Ο Henry Storks. 'Ο σεισμός της Κεφαλονιάς. 'Απόκριση σ'όν άφορησμό τ'ου 1856. Σαναεάθειος τ'ου 'Ολχου. Πρώτες καταδρομές τ'ου Λασκαράτου. Δίκη σ'ο μακουργουδειό.

Τόν ίδιο χρόνο δημοσίεψα μία Στιχοιουργική, δηλαδή μία μικρή πραγματεία γιά τ'ο στιχοιργία, ή όποία έπιθεωρημένη κ' αύξημένη, τρομερά όμως φορημένη μέ τυπογραφικά λάθη, όπως συμβαίνει πάντα στήν 'Αθήνα, ξαναδημοσιεύθηκε σ'ήν έπιθεωρήση «δ Β ύ - ο ν» σ'α 1874. Στά 1876 ό Βαρώνος d'Everton μέ παρκαλάσε τ'ο τού μεταφράσο από τ'ο 'Αγγλικό τ'ο βίο τ'ου 'Αγίου Βασιλείου. Τ'ο έκαμα μέ προθυμία 'εφάνηκε ικανοποιημένος από τήν έργασία μου και έκτός από μερικώς σφραγίσεις, πού έκάμαμ γ' αυτό τ'ο ζήτημα, μού έδάνεισε γιά δεύτερη φορά τ'ο βιβλίο τ'ου Κου Wilson, γιά να μεταφράσω, γιά τόν έαυτό μου πιά, τ'ο βίο τ'ου Χρυσοστόμου. Τόν έδημοσίεψα ύστερα μέ μία σημείωση γιά τ'ο μη φυσικό ύπος τ'ου 'Αγγλου συγγραφέα και μιάν επιφύλαξη, γιά τές θεολογικές άρχές, πού δέν ήταν ό δικές μου. Οι δυο τηλεφάσεις πράξεις άπειθαρχίας έφεραν ως αποτέλεσμα να χάσω τήν έχτιμήση τ'ου Βαρώνος.

Ό Βαρώνος ήταν θετικώς άνθρώπος κ' έπίστεβε πός μπροστά σ' έναν 'Αγγλο συγγραφέα όι ύπόλοιποι θνητοί έπρεπε να μένουν άφωνοι πός μπροστά σ' έναν Πατέρα της 'Εκκλησίας όι συνείδησε έπρεπε να ορθώνουν και τ'α πνεύματα να μένουν κλειστά πός τ'α βιβλία της 'Εκκλησίας, άφού τόσες τρομερές κακομεταχειρίσεις έπαυον από τή βαρβαρότητα τ'ου Μωσαίου, φέρνον σ'ές σελίδες τους άπαράλλαγο τ'ο όγόνό τ'ο λόγω τ'ου Χριστού, όπως έβρίγχε από τ'ο στόμα του. Γιά στραπάνωμα σ' όλες αδελφές τίς αβίδητες έπίστεβε ή ήθική τ'ου Εύαγγελίου εινε ύποχρεωτική, όχι γιά τήν αξία της, αλλά γιά τή κανονιστική από τ'ο Χριστό. ('Ακολουθεί)

Σημ. Μετ. 1) Φιλία άναγνωμένη και σούτα ξαναζεσταμένη έχουν μεταξύ τους αναλογία : δέν έχουν πιά τή προηγημένη γεύση.